

[Jens Thomsen.]

Jeg forventer, at Socialministeren vil besvare mine fire konkrete Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at man kan ikke tale om Levestandard for de arbejdsløse. Jeg har givet Udtryk for, at vi ikke vil være med til at kræve, at de arbejdsløse i første Linie skal bære de Afsavn, som Krigens Udgifter paafører det danske Samfund, men jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at hvis han vidste, hvor stor en Kamp der i mange Hjem føres for Tilværelsen, tror jeg, han vilde komme til at indrømme — efter de Synspunkter, han her har lagt for Dagen —, at der er mange i vort Land, som ikke kan siges at have nogen Levestandard.

Alfred Jensen: Den Tavshed, som baade Ministrene og de ærede Ordførere udviste over for vort Lovforslag samt de Udtalelser, jeg fremsatte ved første Behandling, lod ingen Tvivl tilbage om, at der ikke vilde blive taget Hensyn til det, jeg fremførte, og at man ikke vilde behandle Forslaget i Udvalget. De, der har haft den Opfattelse, at det skyldtes, at Udtalelserne fremsattes af mig, kommer nu til at revidere denne Opfattelse, for det har vist sig, at de Tanker, jeg gjorde mig til Talsmand for heroppefra, er fremsat over for Udvalget fra anden Side, og det er ikke gaaet disse Mennesker bedre, end det er gaaet mig.

Man ønsker ikke at tale om, at det er Arbejderne, der ønsker ændrede Forhold for de arbejdsløse, man ønsker ikke at nævne, at Arbejdere og arbejdsløse ønsker Tilskuddet forhøjet og ønsker større Dagpenge til de arbejdsløse. Det kommer bl. a. til Udtryk derved, at der ikke i Betænkningen er aftrykt en eneste af de skriftlige Henvendelser, som er fremkommet fra Fagbevægelsen til Udvalget. Jeg mener, det er højst urimeligt, at man ikke giver Tingets Medlemmer Besked om, hvad der af de paagældende faglige Organisationer har været fremført over for Udvalget. Det maa dog være saaledes, at det ikke blot er de 15 Mand i Udvalget, men ogsaa Tingets øvrige Medlemmer, der skal have Kendskab til, hvad disse Henvendelser har drejet sig om.

Hidtil har det da ogsaa været saadan, at alle Henvendelser er blevet aftrykt som Bilag til Betænkningen. Dette sker, naar det er Grossisterne, og naar det er Handelsmøllerne, der henvender sig, det sker i det hele taget, naar man fra Overklassens Side henvender sig til et Udvalg; men naar det

er de faglige Organisationer, saa mener man ikke, at det er nødvendigt. Jeg finder ingen anden Forklaring herpaa, end at man ikke ønsker, det skal staa i Udvalgets Betænkning, at der har været Henvendelser angaaende en Ændring af denne Lov, og jeg er sikkert paa rette Spor, naar jeg siger, at disse Henvendelser netop har drejet sig om det samme, som jeg har talt om her fra Talerstolen. Jeg er klar over, at det, Fagbevægelsen har at indvende mod Lovforslaget, bl. a. er dette, at Understøttelsen ikke bliver forhøjet med et større Beløb, og at Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne ikke ændres, samt at Loven først kommer til at gælde fra 1. December og ikke fra det Tidspunkt, da Pristallet er beregnet.

Jeg kan derfor ikke erklære mig tilfreds med det Resultat, Udvalget er kommet til. Dette fremgaar ogsaa af de Ændringsforslag, vi har stillet til Regeringens to Lovforslag. Vi har i det ene Ændringsforslag — ud fra de Betragtninger, jeg baade i denne Samling og tidligere har gjort gældende — stillet Forslag om, at Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne forhøjes. Der har været sagt adskillige smukke Ord om, at Levestandarden for de arbejdsløse skal holdes; men ingen er dog i Tvivl om, at dette ikke er muligt, hvis der ikke sker en Stabilisering af Kassernes Forhold. Ja, det kan naturligvis ske ved at paaligne Medlemmerne et Ekstrakontingent, men her maa man tage i Betragtning, at det, der kan naas ad denne Vej, er sparsomt. Flere Kasser har med den Tilskudsskala, der findes i Arbejdsløshedsloven, ikke været i Stand til at paaligne deres Medlemmer saa stort et Kontingent, at Arbejdsløshedsloven kunde udnyttes fuldt ud. En saa stor Kasse som Arbejdsmændenes har ikke været i Stand til at yde Medlemmerne det fulde maksimale Dagpengebeløb i samtlige Ugens 7 Dage.

Det er under Hensyn hertil, at vi stiller vort Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Tilskudsskalaen ændres saaledes, at Tallene 90 pCt. og 15 pCt. forhøjes med 30 Points, altsaa til 120 og 45 pCt. Der er ingen Tvivl om, at der i den kommende Tid vil blive Brug for ekstra Tilskud til Kasserne. Arbejdsløsheden ser ud til at være i Tiltagen, endda i ret stærk Grad, og der er ingen Tvivl om, at Priserne vil gaa i Vejret, at de arbejdende Medlemmer vil faa ringere Vilkaar. Derfor bør man give Kasserne Mulighed for, at alle arbejdsløshedsforsikrede kan komme op paa det maksimale Beløb, som Loven hjemler.

Det var vort Ændringsforslag til det første af Regeringens Lovforslag. Vort